

Gods benauwdheid

Christus Triumfatorkerk, oudejaarsvesper, 31 december 2020

Lezing: Jesaja 63: 7-9

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

KOMEN

- Welkom
- Aanvangslied: 'Gij die alle sterren houdt' (Lied 919)
- Moment van Stilte
- Begroeting en Bemoediging
- Psalmgebed

We zingen Psalm 90a: 1

We lezen Psalm 90: 1-4 en 11-17

We zingen Psalm 90a: 4 en 6

WOORD

- Gebed
- Bijbellesing Jesaja 63: 7-9
Ik zal de liefde van de HEER gedenken
en zijn roemrijke daden bezingen:
alles wat de HEER voor ons heeft gedaan,
de goedheid die hij het volk van Israël bewees
in zijn ontferming en onbegrensde liefde.
Hij zei: 'Natuurlijk, het is mijn volk!
Mijn kinderen zijn te vertrouwen.'
Daarom wilde hij hun redder zijn.
In al hun nood was ook hijzelf in nood:
zij werden gered door de engel van zijn tegenwoordigheid.
In zijn liefde en mededogen heeft hij hen zelf verlost,
hij tilde hen op en heeft hen gedragen, alle jaren door.
- Lied 'Die chaos schiep tot mensenland' (Lied 322)
- Korte overdenking
Ook dit jaar volgen ze elkaar weer in snel tempo op. Alle jaaroverzichten. Het begon zondag al met het jeugdjournaaljaaroverzicht en maandag het grote journaal. Gisteravond was er het programma 'Uit het leven 2020'. Over mensen doe ons dit jaar ontvallen zijn. En dan heb ik het sportjaaroverzicht nog ergens gemist. En vanavond doen de cabaretiers Youp van 't Hek en Guido Weijer het nog even dunnetjes over, met hun geheel eigen kijk op het jaar.
Het zal gaan over de verkiezingen in de Verenigde Staten. Het zal gaan over Putin die door een grondwetherziening nog decennia de tsaar van Rusland kan zijn. Het zal gaan om onze onmacht en onwil een veilig thuis te bieden aan mensen die op de vlucht zijn voor oorlog en armoede in het Midden Oosten en Afrika.
Het zal vooral veel gaan over corona. Een onzichtbaar virus dat op de een of ander manier op een markt in Wuhan, China is overgesprongen naar de mensen en hoe dat virus in een sneltreinvaart de wereld veroverde. Precies een jaar geleden dachten we nog dat het een chinees probleem was. Maar in februari en maart werd al snel duidelijk dat het een wereldwijd probleem was en is. Lombardije ging op slot, en Oostenrijk iets te laat zodat skiërs en carnavalsvierders het virus in rap tempo over Nederland verspreiden.
Nu, precies een jaar later hebben we in Nederlands de twijfelachtige eer dat we met Zweden en Amerika dagelijks de meeste besmettingen per duizend inwoners moeten bijschrijven.

Vanavond zijn we in de kerk.

Vanavond hebben we geen jaaroverzicht in de kerk. En toch kijken we terug. Ook in de kerk. Maar we kijken terug met andere ogen. Het gaat niet om de statistieken en de grote verhalen. Het gaat niet om de hits die onze kerkdiensten op een nieuwe YouTubekanaal halen. Het gaat niet om de tekorten die onze kerk oploopt door de lege kerk en gebrek aan huur en collecte-inkomsten.

Het gaat om de namen en de gezichten achter de cijfers. Het gaat om de ontmoetingen. Om wat ons op de been hield. Het gaat om het licht dat schijnt, door de donkere verhalen heen. Nieuws in de jaaroverzichten is vaak slecht nieuws. Oorlogen, rampen, hongersnood, vluchten mensen, ruziemakende wereldleiders.

Dat staat haaks op waar de bijbel van spreekt. De bijbel spreekt steeds van Evangelie. *Eu aggelion* -> goed nieuws. De bijbel zoekt steeds naar uitzicht. Licht in het duister noemde we dat in de adventstijd. En dat licht is gekomen zo vierden we eerder deze week.

Vanavond kijken we terug op een vreemd jaar en stellen we de vraag: Hebben wij ook iets van God ervaren dit jaar? Iets van licht, en uitzicht. Hebben we de goede boodschap ervaren dit jaar? En zo ja, weet u, weet jij het nog? Lukt het je om het goede vast te houden, om daaruit te leven? Lukt het je om dat goede mee te nemen het nieuwe jaar in en al het vervelende, alles dat je in de weg zat en je belemmert, om dat achter te laten in 2021. Om de overgang naar het nieuwe jaar als een zeef te gebruiken. Dat wat het waard is om het nieuwe jaar mee in te nemen. Dat wat ons op de been houdt, dat wat bemoedigd en een glimlach op ons gezicht brengt. Dat we dat meenemen.

Misschien moet ik even een pauze in lassen om deze preek, om jullie de mogelijkheid te geven om een ding uit het afgelopen jaar te laten bedenken waar je vrolijk van wordt.

...

Gelukt?

Of heeft u even hulp nodig?

Weet u het nog hoe we met zestig mensen thuis avondmaal vierden op Witte Donderdag? Ieder met een eigen flesje druivensap en een eigen matse? Weet u nog hoe Meikes paasontbijtjes een miljoen publiek kregen dankzij het Achtuurjournaal? Weet je nog hoe we op 12 juli met Inge en Jonna en Leanne een sprankelende dienst hadden midden in de zomer en ondanks beperkende maatregelen? Of wat dacht u van de startzondag, toen we thuis en in de kerk én buiten op het plein vierden dat het goed is om gemeenschap van de Heer te zijn, en we na de dienst het zwerfvuil opruimden in de straten en minituintjes maakten bij de kerk?

En dan heb ik het nog niet eens over de 70 lichtjes die we de stad inbrachten op kerstavond. Goed nu wordt het toch nog een jaaroverzicht. Maar veel hiervan haalt niet het nieuws, de persberichten worden zelfs vaak niet eens geplaatst die we opsturen.

Maar daar gaat het niet om, want maakt het niet eigenlijk veel meer indruk hoe we in staat zijn om er voor elkaar te zijn Om mee te leven. Anders dan anders, maar misschien wel met meer overtuiging.

Dat is waar het echte leven gebeurt.

Dat is wat waar we op terug mogen kijken. Daar is de liefde van de Heer te vinden. Dat zijn de roemrijke daden van God die we bezingen. Daar vonden we Gods aanwezigheid. Alles wat God voor ons doet, de goedheid die hij aan ons mensen bewijst, zijn ontferming, zijn onbegrensde liefde.

En als het ook tegen zat dit jaar. Als we een geliefde verloren. Als we ziek werden. Als we eenzaam waren en in een sociaal isolement. Als het ons ook in onze kerkelijke gemeenschap toch niet lukte om voor iedereen voldoende aandacht te hebben. Dan volgt op de lofzang van Jesaja op de roemrijke daden van God ook een prachtige zin. Een zin die het waard is mee te nemen het nieuwe jaar in:

In al onze nood is God ook zelf in nood. Of in een oudere vertaling: in onze benauwdheid is God zelf ook benauwd.

Het de kerstboodschap in een notendop. Het is de boodschap die het kerkelijke jaaroverzicht in een zin kernachtig samenvat: Gods goedheid mogen we bezingen en daar waar we in nood waren of het benauwd hadden, mogen we weten dat God ook in nood zat en benauwd was. Het grijpt hem aan als het ons niet goed gaat. Het grijpt God letterlijk naar de keel. Met ons strijdt hij voor liefde, goedheid, vrijheid.

Ik hoop dat u dat mocht ervaren afgelopen jaar.

Dat God met ons mee viert als we vrolijk zijn, dat God met ons meestrijdt tegen onrecht, dat God naast ons zit in onze eenzaamheid of ons verdriet. Dat Hij in zijn liefde en mededogen ons verlost. Je optilt en draagt alle jaren door.

Ik wens u toe dat u dat mag ervaren in het jaar dat voor ons ligt.

Dat God met je mee gaat, óók het nieuwe jaar in.

Amen.

- Muzikaal intermezzo

ANTWOORD

- Lied 'Toch overwint eens de genade' (Lied 755)
- Gebeden: Dankgebed; voorbeden, Stil gebed; Onze Vader

GAAN

- Slotlied "“k Wil U, o God, mijn dank betalen” (NLB 245: 1 en 2)
- Zegen